

Σχ. 116

A

Αριθμός απόφασης: 516...../2025

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης ανακοπής: Γ.Α. 2984/ΑνΕ/257/2024)

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου
Ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή [REDACTED] Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από την Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 15^η Ιανουαρίου του έτους 2025, για να δικάσει την υπόθεση, με αντικείμενο την ανακοπή κατά πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης, μεταξύ:

Του ανακόπτοντος: [REDACTED] του Ευαγγέλου, κατοίκου [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, με ΑΦΜ [REDACTED] ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας Δικηγόρου του, Μαρίας Δαριβιανάκη (Α.Μ. Δ.Σ. Ηρακλείου 1420), που κατέθεσε νομότυπα έγγραφες προτάσεις επί της έδρας και προκατέβαλε τις εισφορές, που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194/2013.

Της καθ' ης η ανακοπή: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «DOVALUE GREECE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και τον διακριτικό τίτλο «DOVALUE GREECE» (πρώην με την επωνυμία «EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και πρώην με το διακριτικό τίτλο «EUROBANK FINANCIAL PLANNING SERVICES»), η οποία εδρεύει

στο Μοσχάτο Αττικής, επί της οδού Κύπρου αρ. 27 και Αρχιμήδους, με ΑΦΜ [REDACTED] της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Πειραιά, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσας σύμφωνα με το ν. 4354/2015 και την ΠΕΕ 95/27.05.2016 από την Τράπεζα της Ελλάδος, δυνάμει της με αριθμό 220/1/13.03.2017 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ Β 880/16.03.2017), ως φερόμενης διαχειρίστριας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015, των τιτλοποιημένων απαιτήσεων της δικαιούχου αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «FRONTIER ISSUER DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» (FRONTIER ISSUOYEP ΝΤΑΚ), που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 669436, οδός Fenian, Palmerston House, 2^{ος} όροφος, Δουβλίνο 2), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου της μεταβιβάζουσας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αρ.86, με ΑΦΜ [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα κατόπιν μεταβίβασης στα πλαίσια τιτλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις της ανωτέρω ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, σύμφωνα με τις διατάξεις ν. 3156/2003, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της, [REDACTED] (Α.Μ. Δ.Σ. Ηρακλείου [REDACTED] που κατέθεσε νομότυπα προτάσεις επί της έδρας και προκατέβαλε τις εισφορές, που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194/2013.

Ο ανακόπτων αιτείται να γίνει δεκτή η από 17.10.2024 ανακοπή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου αυθημερόν με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Γ.Α. 2984/ΑνΕ/257/2024 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό 29.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται παραπάνω, και οι πληρεξούσιες δικηγόροι τους ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

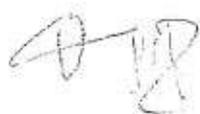
Με την κρινόμενη ανακοπή και για τους ειδικότερα αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, ο ανακόπτων ζητεί να ακυρωθούν α) η υπ' αριθμ. 306/13.09.2024 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της Δικαστικής Επιμελήτριας της

περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED] δυνάμει της οποίας επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος της περιγραφόμενης στο δικόγραφο ακίνητης περιουσίας του ανακόπτοντος, η οποία εκτίθεται σε δημόσιο αναγκαστικό πλειστηριασμό με ηλεκτρονικά μέσα την 23.04.2025 ενώπιον της Συμβολαιογράφου [REDACTED] και β) η επισπευδόμενη με την προαναφερόμενη πράξη αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του ανακόπτοντος, και, τέλος, να καταδικαστεί η καθ' ης η ανακοπή στα εν γένει δικαστικά του έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση ανακοπή παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο τυγχάνει αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον, αφού ο εκτελεστός τίτλος δεν εκδόθηκε από το Ειρηνοδικείο και πρόκειται για το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της επιβληθείσας αναγκαστικής κατάσχεσης [άρθρο 933 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 άρθρο όγδοο παρ. 2 του ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 87/23.07.2015), με το άρθρο 207 παρ. 2 του ν. 4512/2018 (ΦΕΚ Α' 5/17.01.2018) και εκ νέου με το άρθρο 57 του ν. 4842/2021 (ΦΕΚ Α' 190/13.10.2021), έναρξη ισχύος από 01.01.2022-άρθρο 120 του νόμου αυτού], προκειμένου να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, κατά τα προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρθρου 937 παρ. 3 ΚΠολΔ (όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 άρθρο όγδοο παρ. 2 του ν. 4335/2015 και εκ νέου με το άρθρο 59 του ν. 4842/2021), καθόσον η επιταγή προς εκτέλεση, δυνάμει της οποίας επισπεύδεται η ένδικη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, επιδόθηκε στην ανακόπτουσα μετά την 01.01.2016 (βλ. άρθρο ένατο ν. 4335/2015-μεταβατικές διατάξεις) και την 01.01.2022. Περαιτέρω, η ανακοπή ασκήθηκε παραδεκτώς εντός της προθεσμίας των σαράντα πέντε (45) ημερών από την κατάσχεση, που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 934 παρ.1 περ. α' ΚΠολΔ (όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο όγδοο παρ. 2 του ν. 4335/2015), δοθέντος ότι η κρινόμενη ανακοπή κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 17.10.2024 και επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή την 21.10.2024 (βλ. την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη υπ' αριθμ. 7052B/21.10.2024 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Βασιλικής Κούντζου· άρθρα 122, 123, 124 125, 126 περ. γ', 129 και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), η δε προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης επιδόθηκε στον ανακόπτοντα την 16.09.2024, όπως προκύπτει από τη

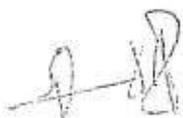
σχετική επισημείωση της δικαστικής επιμελήτριας Καλλιόπης Καρπαθάκη επί της ανακοπτόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, αντίγραφο της οποίας προσκομίζεται με επίκληση από τον ανακόπτοντα [βλ. Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως, έκδ. β', τόμος Ι, § 40 ΙΙΙ, αρ. 17, σελ. 695 με περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία και αρ. 28, σελ. 702 και Μάζη σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, έκδ. 2021, υπό του άρθρου 934, αρ. 6, σελ. 240, σύμφωνα με τους οποίους για την περιφρούρηση του δικαιώματος άμυνας του καθ' ου η εκτέλεση, η έναρξη της προθεσμίας συντελείται με την επίδοση σε αυτόν αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης κατ' άρθρο 995 παρ. 1 ΚΠολΔ]. Περαιτέρω, η κρινομένη ανακοπή τυγχάνει παραδεκτή και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 933, 934 και 173 επ. ΚΠολΔ, εκτός από το αίτημά της με το οποίο ζητείται να ακυρωθεί στο σύνολό της η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται σε βάρος του δυνάμει της υπ' αριθμ. 306/13.09.2024 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED], το οποίο τυγχάνει απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθώς αντικείμενο ακύρωσης της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει συγκεκριμένη πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης και όχι εν γένει η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης στο σύνολό της (ΑΠ 792/2015, Νόμος, ΜΠρ/λαμ 141/2020, ΜΠρ/Καστ 12/2020, Νόμος). Μετά ταύτα, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, η ένδικη ανακοπή, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των κατ' ιδίαν λόγων της.

Σύμφωνα με το άρθρο 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται, αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 116 και 933 ΚΠολΔ, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 3 του Συντάγματος συνάγεται ότι άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί και η μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης πραγμάτωση της απαίτησης του δανειστή. Επομένως, λόγω της ανακοπής του άρθρου 933 του ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια του άρθρου 281 του ΑΚ και η εντεύθεν ακυρότητα της εκτέλεσης. Η καταχρηστική συμπεριφορά του φορέα του δικαιώματος εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές, όπως α) με την ύπαρξη δυσαναλογίας μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου



εκτέλεσης και του επιδιωκόμενου σκοπού, ή β) με την άσκηση δικονομικού δικαιώματος κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη ή την καλή πίστη, δηλαδή όταν η συμπεριφορά του φορέα του δικαιώματος ωθείται, από κακοβουλία με αποκλειστικό σκοπό τη βλάβη του άλλου, ή γ) όταν η πράξη της εκτέλεσης υπερβαίνει τα όρια της θυσίας του οφειλέτη, δηλαδή όταν η άσκηση της αντίστοιχης αξίωσης χωρεί κατά προφανή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, ώστε οι επαχθείς συνέπειες που δημιουργούνται από την άσκηση να δημιουργούν για τον υπόχρεο έντονη εντύπωση αδικίας (ΟΛΑΠ 12/2009, ΟΛΑΠ 49/2005, ΑΠ 261/2017, ΜΠρΚορινθ 11/2020 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος). Ειδικότερα, σύμφωνα με την προκείμενη διάταξη, η οποία αποσκοπεί στην πάταξη της κακοπιστίας και της ανηθικότητας στις συναλλαγές και γενικά στην άσκηση κάθε δικαιώματος, για να θεωρηθεί η άσκηση του δικαιώματος καταχρηστική πρέπει η προφανής υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο οικονομικός ή κοινωνικός σκοπός του δικαιώματος να προκύπτει από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου και του υποχρέου ή από την πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε ή από τις περιστάσεις που μεσολάβησαν ή από άλλα περιστατικά, τα οποία, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γέννηση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή την άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, ως αντιτιθεμένη στο περί δικαίου αίσθημα και την ηθική τάξη και προκαλούσα έντονη εντύπωση αδικίας στο μέσο κοινωνικό άνθρωπο (βλ. ΑΠ 2045/2014, ΑΠ 1627/2012, ΑΠ 1183/2009, ΑΠ 1333/2009, ΑΠ 889/2003). Ειδικότερα, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, καλή πίστη θεωρείται η συμπεριφορά του χρηστού και συνετού ανθρώπου, που επιβάλλεται κατά τους συνηθισμένους τρόπους ενέργειας, ενώ ως κριτήριο των «χρηστών ηθών» χρησιμεύουν οι ιδέες του κατά γενική αντίληψη χρηστών και εμφρόνως σκεπτόμενου ανθρώπου (ΑΠ 123/2017, ΑΠ 119/2016, ΑΠ 38/2015 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος). Προκειμένου δε να κριθεί αν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει αντικειμενική υπέρβαση των προαναφερομένων ορίων, συνεκτιμώνται τα κίνητρα, ο σκοπός του ασκούντος το δικαίωμα, το είδος των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν και όλες οι λοιπές περιστάσεις πραγμάτωσης της συμπεριφοράς (ΑΠ 119/2016, ΕφΠατρ 109/2021 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, για να χαρακτηριστεί η άσκηση του δικαιώματος καταχρηστική, απαιτείται οι πράξεις του υπόχρεου και η δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται επαχθείς για τον ίδιο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά

του δικαιούχου. Μόνη η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου και όταν ακόμη δημιούργησε την εύλογη πεποίθηση στον υπόχρεο ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι δεν πρόκειται αυτό να ασκηθεί, δεν αρκεί για να καταστήσει καταχρηστική τη μεταγενέστερη άσκηση αυτού, αλλά απαιτείται να συντρέχουν, επιπρόσθετα, ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από τη συμπεριφορά του δικαιούχου και του υποχρέου που έχει προηγηθεί, ενόψει των οποίων και της αδράνειας του δικαιούχου, η μεταγενέστερη άσκηση του δικαιώματος, η οποία τείνει στην ανατροπή της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί κάτω από τις προαναφερόμενες ειδικές συνθήκες και έχει διατηρηθεί για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, να εξέρχεται από τα όρια που διαγράφονται από την προαναφερόμενη διάταξη. Η αδράνεια του δικαιούχου, η οποία δεν είναι απαραίτητο να προκαλεί αφόρητες ή δυσβάστακτες για τον υπόχρεο συνέπειες, αφού αρκεί η επέλευση δυσμενών απλώς για τα συμφέροντά του επιπτώσεων, πρέπει να υφίσταται επί μακρό χρονικό διάστημα, πλην, όμως μικρότερο του χρόνου που προβλέπεται στο νόμο για την παραγραφή του δικαιώματος, από τότε που ο δικαιούχος μπορούσε να ασκήσει το δικαίωμά του. Το ζήτημα δε, αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της άσκησης του δικαιώματός του (ΑΠ 294/2020, ΑΠ 308/2020, ΑΠ 311/2020, ΑΠ 626/2020, ΕφΑθ 1277/2021 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσσ 13146/2019 με περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία). Προσέτι, τα μέτρα εκτέλεσης θα πρέπει να υπόκεινται σε έλεγχο με βάση την αρχή της αναλογικότητας, η οποία απορρέει από τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος (βλ. ΜΠρΘεσσ 10453/2020 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, η αρχή της αναλογικότητας, με τις επιμέρους αρχές στις οποίες αναλύεται, θέτει όρια τα οποία απαγορεύουν τη χρήση μέσων εκτέλεσης, άρα και την επιχείρηση των σχετικών πράξεων εκτέλεσης, όταν τα μέσα αυτά δεν είναι κατάλληλα για να επιτύχουν τον σκοπό της εκτελεστικής διαδικασίας (αρχή της καταλληλότητας), όταν δεν είναι αναγκαία επειδή υπάρχει άλλο ηπιότερο μέσο (αρχή της αναγκαιότητας ή του ηπιότερου μέσου) και τρίτον όταν προκαλούν ζημία που είναι δυσανάλογα μεγάλη και επιβαρυντική για τον θιγόμενο, γιατί τα ωφελήματα που επιδιώκει ο επισπεύδων με τις πράξεις εκτέλεσης δεν βρίσκονται σε αρμόζουσα λογική ακολουθία με τις αρνητικές επιπτώσεις του για τον καθ' ου η εκτέλεση (αρχή αναλογικότητας υπό στενή έννοια – βλ. ΟΛΑΠ 43/2005 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος). Ειδικότερα, οι πράξεις κατάσχεσης και



πλειστηριασμού περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη παραβιάζουν την αρχή της αναγκαιότητας ή του ηπιότερου μέσου, όταν η αξίωση του δανειστή είναι δυνατό να ικανοποιηθεί με άλλο μέσο ασυγκρίτως ηπιότερο για τον οφειλέτη, όπως με κατάσχεση άλλων περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, η αξία των οποίων είναι μικρότερη του αρχικά κατασχεθέντος στοιχείου, αξία βέβαια που καλύπτει την αξίωση του δανειστή, οπότε η επιδίωξη ικανοποίησης αυτής με κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου δυσανάλογης αξίας με την απαίτηση και με ζημία του οφειλέτη είναι άκυρη ως καταχρηστική, ενώ οι πράξεις κατάσχεσης και πλειστηριασμού περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας υπό στενή έννοια, όταν εμφανίζονται ως μέτρα εξαιρετικής σκληρότητας για τον συγκεκριμένο οφειλέτη, τα οποία υπερβαίνουν τα ανεκτά όρια της θυσίας του, ενώ ταυτόχρονα η απαίτηση που εκτελείται είναι μικρής αξίας και, συνεπώς, έκδηλη η μεγάλη δυσαναλογία μεταξύ του μέσου εκτέλεσης και του σκοπού για τον οποίον αυτό επιβάλλεται (βλ. ΜΠρΧαλκ 174/2019 Αρμ 2019.1 επ., sakkoulasonline). Ούτως, περίπτωση καταχρηστικότητας της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης υφίσταται, όταν το ποσό της απαίτησης είναι ελάχιστο σε σχέση με τη (δυσανάλογα μεγάλη) αξία του κατασχεθέντος περιουσιακού στοιχείου (βλ. Βαθρακοκοίλη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας: Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση (κατ' άρθρο), τόμος Ε' (άρθρα 904-981), Αθήνα 1997, άρθρο 951 αρ. 14, ΠΠρΜεσολ 60/2004, ΜΠρΛαμ 45/2014 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, με τον νόμο 3869/2010 (ΦΕΚ Α' 130/03.08.2010), ως ίσχυε πριν την κατάργησή του με τα άρθρα 265 παρ. 2 και 308 του ν. 4738/2020 (ΦΕΚ Α' 207/27.10.2020), δόθηκε η δυνατότητα σε πολίτες, που έχουν αποδεδειγμένη και μόνιμη αδυναμία να εξυπηρετήσουν τα χρέη τους, να ρυθμίσουν την εξόφλησή τους με ευνοϊκότερους όρους και να απαλλαγούν από αυτά, εφόσον εξυπηρετήσουν, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, με βάση το εισόδημά τους, ένα μέρος των χρεών τους. Ακόμη, μέσω της ειδικής ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου, εισήχθη εξαίρεση στον κανόνα της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, κατά τον οποίο όλα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη είναι υπέγγυα στους πιστωτές του, με εξαίρεση τα ακατάσχετα (βλ. άρθρο 953 ΚΠολΔ). Με τη διάταξη αυτή του άρθρου 9 παρ. 2, ο νομοθέτης απέβλεψε στη δημιουργία ενός προστατευτικού πλαισίου για την κύρια κατοικία του οφειλέτη, η οποία (κύρια κατοικία), υπό την έννοια της οικογενειακής στέγης, ως κοινωνικό αγαθό, απολαμβάνει συνταγματικής προστασίας, κατ' άρθρο 21 του Συντάγματος, έναντι όμως ανταλλάγματος, επειδή ακριβώς πρόκειται για

ρευστοποιήσιμο περιουσιακό στοιχείο, ώστε να εξισορροπηθεί η απώλεια των πιστωτών του προϊόντος της εκποίησης της (βλ. ΜΠρΠειρ 2298/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 του νόμου αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 Ν.4161/2013 (ΦΕΚ Α 143/14.6.2013), «Αν δεν επέλθει συμβιβασμός και επικύρωση, ο Ειρηνοδίκης αποφασίζει κατά την ημέρα επικύρωσης κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη ή πιστωτή ή και αυτεπαγγέλτως την αναστολή των καταδικωκτικών μέτρων κατά του οφειλέτη, τη διατήρηση της πραγματικής και νομικής κατάστασης της περιουσίας του, καθώς και την καταβολή μηνιαίων δόσεων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αίτησης, οι οποίες κατανέμονται συμμετρως, εφόσον πρόκειται για καταβολές του άρθρου 8 παράγραφος 2, ή σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 παράγραφος 2, εφόσον υφίσταται αίτημα εξαιρέσεως εκποίησης των δικαιωμάτων στην κύρια κατοικία. Οι μηνιαίες καταβολές από την κατάθεση της αίτησης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, συνυπολογίζονται στο χρονικό διάστημα καταβολών του άρθρου 8 παράγραφος 2 ή αντίστοιχα του άρθρου 9 παράγραφος 2. Το ποσό των τελευταίων ενήμερων μηνιαίων καταβολών θα πρέπει να είναι εύλογο με βάση την οικονομική κατάσταση του αιτούντος, ωστόσο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 10% των μηνιαίων δόσεων που όφειλε να καταβάλει σε όλους τους δανειστές μέχρι τη στιγμή της υποβολής της αίτησης, το δε ελάχιστο ποσό καταβολής συνολικά στους δανειστές ανέρχεται σε 40 ευρώ μηνιαίως. Εξαιρέση στο παραπάνω όριο υφίσταται, αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 παράγραφος 5 του παρόντος, περίπτωση κατά την οποία ορίζεται από τον Ειρηνοδίκη χαμηλότερη ή μηδενική δόση. Σε περίπτωση που ο οφειλέτης καθυστερεί υπαιτίως την καταβολή των δόσεων που ορίζονται από τον Ειρηνοδίκη για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών, εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Η επικύρωση ή η όποια απόφαση ανακαλούνται ή μεταρρυθμίζονται κατά το άρθρο 758 με δυνατότητα προσωρινής ρύθμισης κατά το άρθρο 781 παρ. 2 του ΚΠολΔ.». Μετά την έκδοση της απόφασης υπαγωγής στο ν. 3869/2010 και διευθέτησης των οφειλών του η απόφαση θα διατάσσει την εκποίηση ή την εκμετάλλευση κάποιων περιουσιακών στοιχείων. Επίσης η απόφαση θα εξαιρεί ρητώς ή σιωπηρώς κάποια περιουσιακά στοιχεία που δεν μπορούν να προκαλέσουν μέσω εκποίησης αγοραστικό ενδιαφέρον. Οι πιστωτές που είναι ενταγμένοι στη διαδικασία ρύθμισης και διευθέτησης δεν δύνανται να κινήσουν διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης κατά κανενός περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη, ακόμα και αυτών που βρίσκονται υπό εκποίηση. Η οριστική απόφαση



ρύθμισης και διευθέτησης των χρεών σηματοδοτεί α) την τροποποίηση των όρων ως προς το ύψος και τον χρόνο ικανοποίησης των πιστωτών της διαδικασίας και β) την ικανοποίηση των πιστωτών μόνο από τη ροή πληρωμών του άρθρου 8 παρ. 2 (3-5ετία ή 3ετία για τις νέες αιτήσεις), του άρθρου 9 παρ. 1 (εκμετάλλευση-εκποίηση από εκκαθαριστή ακίνητης περιουσίας που δεν εξαιρέθηκε από την εκποίηση) και του άρθρου 9 παρ. 2 (καταβολές για εξαίρεση της κύριας κατοικίας). Αυτοί οι πιστωτές τελούν σε αναστολή των ατομικών διωκτικών τους μέτρων κατά της περιουσίας του οφειλέτη (πρβλ. άρθρο 21 παρ. 2 του προϊσχύσαντος ΠτωχΚ αναλογικώς εφαρμοζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 15 ΠτωχΚ), καθώς η απόφαση ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη είναι οπλισμένη με εκτελεστότητα έναντι όλων των διαδίκων. οι πιστωτές της διαδικασίας του Ν. 3869/2010 δύνανται να κινήσουν διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας του οφειλέτη εντός της διαδικασίας του Ν.3869/2010, μόνο αν έχουν προηγουμένως προκαλέσει την τελεσίδικη έκπτωση του οφειλέτη από τη διαδικασία. Επίσης, έχουν την ίδια δυνατότητα μόνο αν ζητήσουν, μέχρι την τελεσιδικία της έκπτωσης ή ανεξαρτήτως αυτής, την αναστολή ισχύος απόφασης υπαγωγής και διευθέτησης των οφειλών είτε στα πλαίσια της έφεσης (άρθρο 763 ΚΠολΔ), είτε στα πλαίσια ανάκλησης του άρθρου 758 ΚΠολΔ και αιτήματος προσωρινής διαταγής πριν την ανάκληση κατά το άρθρο 781 ΚΠολΔ. Διαφορετικώς, η εκτελεστότητα και η ισχύς της απόφασης υπαγωγής και ρύθμισης καταλαμβάνει και τους πιστωτές, ακόμα και αν ο οφειλέτης παραβιάζει τις υποχρεώσεις του (βλ. για τα ανωτέρω Ι. Βενιέρης — Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν.3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, έκδ. 2016, αρ. 1236-1238, σελ. 537-538) [ΜΠρΑμαλ 2/2023 αδημ σε νομικό τύπο].

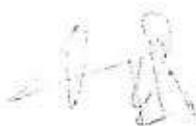
Με τον τέταρτο (4^ο) λόγο ανακοπής, ως εκτιμάται από το παρόν Δικαστήριο, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η επίσπευση διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του, αντίκειται στις αρχές και τα όρια που τίθενται στη διάταξη των άρθρων 281 ΑΚ και 116 ΚΠολΔ και, κατ' επέκταση, η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης διεξάγεται εναντίον του ανακόπτοντος κατά τρόπο καταχρηστικό. Ειδικότερα, εκθέτει ότι η καθ' ης επέσπευσε την προκείμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, με την επίδοση επιταγής προς εκτέλεση και την επιβολή αναγκαστικής κατάσχεσης προς ικανοποίηση απαίτησής της ποσού 50.000 ευρώ, επί του μοναδικού ακινήτου του, η αξία του οποίου εκτιμάται στο πολλαπλάσιο ποσό των 133.000,00 ευρώ, δίχως να αναμείνει την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της αίτησής του περί υπαγωγής στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010, ενεργώντας ενάντια στα χρηστά και συναλλακτικά ήθη, τις αρχές της

καλής πίστης και τον οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, δοθέντος ότι κατ' αυτόν τον τρόπο σε περίπτωση υπαγωγής του στη ρύθμιση του ν. 3869/2010, θα έχει απωλέσει ήδη την μοναδική κατοικία του, η οποία εκτίθεται σε κλειστηριασμό με την ένδικη εκτελεστική διαδικασία, ματαιώνοντας το σκοπό του νόμου αυτού. Με αυτό το περιεχόμενο, ο προκείμενος λόγος ανακοπής, ο οποίος παραδεκτά εισάγεται εντός της προθεσμίας του άρθρου 934 παρ. 1 α' ΚΠολΔ, εφόσον ανάγεται σε σφάλματα των πράξεων εκτέλεσης έως τη σύνταξη του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης, τυγχάνει αρκούτως ορισμένος, παρά τα όσα περί του αντιθέτου αβασίμως ισχυρίζεται η καθ' ης, και είναι νόμιμος, ερειδόμενος στις διατάξεις των άρθρων 281 ΑΚ και 116 ΚΠολΔ, σύμφωνα με όσα αναλύθησαν στην προπαρατεθείσα μείζονα σκέψη.

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος που προτάθηκε από τον ανακόπτοντα, [REDACTED] που δόθηκε νόμιμα στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και περιέχεται στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης αυτού (άρθρα 256 παρ. 1 και 3 και 591 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το π.δ. 326/2001) και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται και τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 1088/2019, ΑΠ 394/2012) και μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται στη συνέχεια, χωρίς να παραλείπεται η συνεκτιμώμενη συνολική επίδραση των παραπάνω περιστατικών που ασκούν ουσιώση επιρροή στην παρούσα όικη: Κατόπιν της από 03.12.2013 αίτησης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 2041/2094/2013 διαταγή πληρωμής του κ. Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου που δημοσιεύτηκε την 07.01.2014, δυνάμει της οποίας υποχρεώθηκε ο ανακόπτων, υπό την ιδιότητά του ως πιστούχου, να καταβάλει, στην ανωτέρω πιστώτρια τράπεζα για απαίτηση της τελευταίας απορρέουσα από την υπ' αριθμ. 4211124153/04.04.2008 σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, μετά των από 25.10.2010 και 02.09.2011 πρόσθετων πράξεων ρύθμισης οφειλών, το συνολικό ποσό των 105.205,38 ευρώ, εντόκως από την 15.07.2013 και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, καθώς και το ποσό των 2.271,00 ευρώ ως δικαστική δαπάνη. Σημειώνεται ότι ο ανακόπτων είχε συνάψει τη σύμβαση αυτή, στην οποία συνεβλήθη και η σύζυγός του ως εγγυήτρια το έτος 2008, προκειμένου να εξοφλήσει δάνειο έτερης τράπεζας για την απόκτηση της πρώτης και κύριας κατοικίας του, στο πλαίσιο δε αυτής της σύμβασης ενεγράφη υπέρ της

πιστώτριας τράπεζας και σε βάρος της κατωτέρω αναφερόμενης διώροφης οικοδομής, εμβαδού 142,54 τ.μ. προσημείωση υποθήκης Β' τάξης, για το ποσό των 114.000,00 ευρώ. Ακολούθως, αντίγραφο της διαταγής πληρωμής μετά της κάτωθι αυτής από 07.02.2014 επιταγή προς πληρωμή επιδόθηκε από την ανωτέρω πιστώτρια τράπεζα στον ανακόπτοντα εντός της προθεσμίας του άρθρου 630Α ΚΠολΔ, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από την καθ' ης υπ' αριθμ. 6952B/19.02.2014 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της Περιφέρειας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου Κρήτης [REDACTED]. Εν συνεχεία, η καθ' ης η ανακοπή, επικαλούμενη την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας της προαναφερόμενης επίμαχης απαίτησης, επέδωσε την 16.07.2024 προς τον ανακόπτοντα αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της προαναφερόμενης υπ' αριθμ. 2041/2094/2013 διαταγής πληρωμής της κ. Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, με την παραπόδα αυτού από 09.07.2024 επιταγή προς εκτέλεση, με την οποία τον επέτασσε όπως καταβάλλει, στην εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «FRONTIER ISSUER DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» (διάδοχο της τραπεζικής εταιρείας και αιτούσας την έκδοση της διαταγής πληρωμής), για λογαριασμό της οποίας ενεργεί η καθ' ης, α) το ποσό των 105.205,38 ευρώ, για επιδικασθέν κεφάλαιο, έντοκα από την 15.07.2013, μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης, β) το ποσό των 2.271,00 ευρώ για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη, γ) το ποσό των 25,00 ευρώ για σύναξη της επιταγής και δ) το ποσό των 50,00 ευρώ για επίδοση αντιγράφου της επιταγής, έντοκα από την επομένη της επίδοσης της επιταγής. Ακολούθως, η καθ' ης η ανακοπή, δυνάμει της υπ' αριθμ. 306/13.09.2024 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED], επέβαλε σε βάρος της ακίνητης περιουσίας του ανακόπτοντος αναγκαστική κατάσχεση για το ποσό των 50.000,00 ευρώ, το οποίο αποτελεί μέρος του επιδικασθέντος κεφαλαίου. Ειδικότερα, με την εν λόγω προσβαλλόμενη έκθεση, κατασχέθηκε αναγκαστικώς το ακόλουθο ακίνητο, πλήρους και αποκλειστικής κυριότητας του ανακόπτοντος το οποίο αποτελεί και τη πρώτη και μοναδική κατοικία του, ενός οικοπέδου εκτάσεως 186,66 τ.μ., μετά πάντων των συστατικών, παραρτημάτων, προσαυξημάτων, παρακολουθημάτων του και μετά πασών εν γένει των κτιριακών εγκαταστάσεών του, υφισταμένων και μελλοντικών, που βρίσκεται στην Κοινότητα [REDACTED], της Δημοτικής Ενότητας [REDACTED] του Δήμου [REDACTED], της Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, της Περιφέρειας Κρήτης.

Σύμφωνα με την ανακοπτόμενη κατασχετήρια έκθεση, το ως άνω οικόπεδο εκτάσεως 186,66 τ.μ. συνορεύει βόρεια με ακίνητο ιδιοκτησίας [REDACTED] Δυτικά με ακίνητο ιδιοκτησίας [REDACTED], με ακίνητο ιδιοκτησίας [REDACTED], με ακίνητο ιδιοκτησίας [REDACTED]. Νότια με κοινοτική οδό και Ανατολικά με ακίνητο ιδιοκτησίας [REDACTED], με ακίνητο ιδιοκτησίας [REDACTED], εντός δε αυτού υφίσταται διώροφη μονοκατοικία συνολικού εμβαδού 142,54 τ.μ., η οποία έχει ανεγερθεί περί το έτος 2000 και αποτελείται από το ισόγειο όροφο έχει επιφάνεια 71,27 τ.μ. και αποτελείται από κουζίνα, τραπεζαρία, ενιαίο καθιστικό χώρο και λουτρό. Ο ημιυπαίθριος χώρος έχει επιφάνεια 12,91 τ.μ. και από τον 1ο ορόφο, έχει επιφάνεια 71,27 τ.μ. και αποτελείται από 3 υπνοδωμάτια και λουτρό. Με την ίδια έκθεση ορίστηκε ως ημερομηνία διενέργειας του δημόσιου αναγκαστικού πλειστηριασμού του εν λόγω ακινήτου με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον της Συμβολαιογράφου [REDACTED] [REDACTED] που κατοικοεδρεύει στο Πύργου, η 23η Απριλίου του έτους 2025, ημέρα Τετάρτη, από τις 10.00' έως τις 12.00' με τιμή πρώτης προσφοράς το ποσό των 133.000,00 ευρώ. Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι ο ανακόπτων, ηλικίας σήμερα 64 ετών τυγχάνει έγγαμος με την [REDACTED], από το γάμο τους δε αυτόν έχουν αποκτήσει τρία ενήλικα τέκνα. Ο ανακόπτων τυγχάνει δικαιούχος σύνταξης αναπηρίας που ανέρχεται σε ύψος περί των 508,36 ευρώ, πλέον ποσού 65,43 ευρώ που αφορά την επικουρική σύνταξη ΓΠΑ, πρόσκομιζόμενα μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα πληρωμής επικουρικής σύνταξης), καθώς δυνάμει της υπ' αριθμ. 302-2023-4083/17.11.2024 γνωστοποίησης αποτελέσματος αναπηρίας της Δ/σης Ιατρικής Αξιολόγησης του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Ηρακλείου ΕΦΚΑ κρίθηκε ανάπηρος σε ποσοστό 50% για το χρονικό διάστημα από 01.11.2023 έως 31.10.2026. Προηγουμένως, είχε κριθεί ανάπηρος σε ποσοστό 52% για το χρονικό διάστημα από 01/11/2019 έως 31/10/2021, δυνάμει της με χρονολογίας 15/11/2019 γνωστοποίησης αποτελέσματος αναπηρίας της Δ/σης Ιατρικής Αξιολόγησης του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Ηρακλείου ΕΦΚΑ κρίθηκε. Σε ακόμη δε προγενέστερο χρόνο και ειδικότερα από 19/09/2018 έως 31/10/2018 το ποσοστό αναπηρίας του είχε κριθεί σε 55% και λάμβανε σύνταξη περί του ποσού των 487,29 ευρώ (βλ. με αρ. 6889/28-11-2018 απόφαση του Διευθυντή του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Ηρακλείου ΕΦΚΑ). Ο ίδιος μέχρι τη θερινή περίοδο του έτους 2017 εργαζόταν ως οδηγός τουριστικών λεωφορείων κατά την διάρκεια της θερινής περιόδου με τις μηνιαίες αποδοχές του να ανέρχονται περί του ποσού των 760 ευρώ και σταδιακά μειώθηκαν σε ποσό περί των 450 ευρώ και εν συνεχεία λάμβανε



επίδομα ανεργίας το οποίο είχε διαμορφωθεί σε ποσό 560 ευρώ για πέντε μήνες μέχρι το έτος 2013 και έκτοτε μειώθηκε σε ποσό 360 ευρώ για τρεις μόνο μήνες. Η σύζυγός του [REDACTED] αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας για τα οποία έχει κριθεί ανάπηρη από την αρμόδια επιτροπή του ΕΦΚΑ σε ποσοστό 60%, εκ του οποίου ποσοστό 35% οφείλεται σε ψυχιατρική πάθηση (υποτροπιάζουσα κατάθλιψη), ενώ το 10% σε αιματολογική πάθηση («άλλες σπάνιες ελλείψεις παραγόντων πήξεως»), όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 302-2022-3718/08.12.2022 γνωστοποίηση αποτελέσματος πιστοποίησης αναπηρίας της διεύθυνσης ιατρικής αξιολόγησης του περιφερειακού υποκαταστήματος Ηρακλείου ΕΦΚΑ, κατά ιατρική πρόβλεψη από 01.11.2022 έως 31.10.2024. Σε προγενέστερο χρόνο το ποσοστό αναπηρίας ανερχόταν σε 50%, εκ του οποίου ποσοστό 30% οφείλεται σε ψυχιατρική πάθηση, όπως προκύπτει από την με ημερομηνία 08.11.2018 γνωστοποίηση αποτελέσματος πιστοποίησης αναπηρίας της διεύθυνσης ιατρικής αξιολόγησης του περιφερειακού υποκαταστήματος Ηρακλείου ΕΦΚΑ, κατά ιατρική πρόβλεψη από 01.11.2018 έως 31.10.2020. Λόγω της κατάστασης αυτής λαμβάνει πλέον σύνταξη αναπηρίας ποσού 304,27 ευρώ, πλέον ποσού 33,55 ευρώ αναπηρική σύνταξη. Παλαιότερα εργαζόταν σε τουριστικά επαγγέλματα, πλην όμως η επιβαρυσμένη υγεία της δεν της το επιτρέπει. Σημειώνεται ότι μέχρι πρότινος η σύνταξη του αιτούντος ανερχόταν μόλις στο ποσό των 456 ευρώ και της συζύγου του στο ποσό των 274,00 ευρώ. Επίσης, ο ανακόπτων διαθέτει μία γκαρσονιέρα, την οποία εκμίσθωνε στο παρελθόν, προς το σκοπό της συμπλήρωσης το εισοδήματός του, πλην όμως πλέον αδυνατεί να ανεύρει μισθωτή. Εξαιτίας των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει αυτός και η σύζυγός του και λόγω των χαμηλών εισοδημάτων του αδυνατεί να εξυπηρετεί τις δανειακές υποχρεώσεις του. Προς τούτο, ο ανακόπτων, μετά την καταγγελία του προαναφερόμενου τοκοχρεωλυτικού δανείου και την έκδοση της προμνησθείσας διαταγής πληρωμής κατέθεσε την από 21.12.2018 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 25/27.02.2019 αίτηση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πύργου Κρήτης, με την οποία, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών ως προς τις μετέχουσες πιστώτριες, αιτήθηκε την υπαγωγή του στις διατάξεις του ν. 3869/2010, με την δικαστική ρύθμιση των οφειλών του κατ' άρθρο 8 παρ. 1 και 2 του νόμου αυτού και την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου. Επί της αίτησης αυτής, η οποία συζητήθηκε τελικώς την 17.09.2021 ερήμην της πιστώτριας τράπεζας και

δικαιοπαρόχου της καθ' ης «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» (σημειώνεται ότι η αίτηση αυτή συζητήθηκε αρχικά κατά τη δικάσιμο της 14.02.2020, κατόπιν δε της υπ' αριθμ. 50/2021 πράξης της Διευθύνουσας το Ειρηνοδικείο Πύργου με αντικείμενο τον επαναπροσδιορισμό της συζήτησής της, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. 60/16.07.2021 οίκοθεν κλήση διατάχθηκε για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν η επανασυζήτηση κατ' άρθρο 307 ΚΠολΔ), εξεδόθη η υπ' αριθμ. 28/2022 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Πύργου, με την οποία αφού η αίτηση αυτή κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, απερρίφθη ως ουσιαστικά αβάσιμη, κατά παραδοχή ένστασης των παριστάμενων έτερων πιστωτών περί δόλιας περιέλευσης σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι την 12.09.2024 κατατέθηκε η με αριθμό κατάθεσης 5/2024 έφεση ενώπιον του πρώην Ειρηνοδικείου Κρήτης κατά της απόφασης αυτής, η συζήτηση της οποίας προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 10.01.2029, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. Γ.Α. 6102/ΤΜε/234/2024 έκθεσης κατάθεσης δικογράφου και έφεσης ενώπιον της Γραμματείας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η καθ' ης άσκησε το δικαίωμά της κατά τρόπο καταχρηστικό, ήτοι καθ' υπέρβαση των ορίων που θέτει η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, διότι, όφειλε αυτή να αναμείνει την έκβαση της αίτησης υπαγωγής στον ως άνω νόμο, πριν επιχειρήσει τη συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, καθόσον, σε περίπτωση που αυτή γίνει δεκτή είναι πιθανό να διαφοροποιηθεί το τελικό ύψος της οφειλής αλλά και, κυρίως, να αποκλειστεί για κάποιο διάστημα, ακόμη και είκοσι ετών, ή και οριστικά σε περίπτωση τήρησης της ρύθμισης και απαλλαγής, η δυνατότητά της να προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση, ενώ εφόσον ήθελε γίνει δεκτή η αίτηση του ανακόπτοντος και αυτός υπαγόταν στις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010 και ειδικότερα στις διατάξεις περί προστασίας της κύριας κατοικίας του, τότε η εκτέλεση της καθ' ης θα έμενε δίχως αποτέλεσμα, ενώ, αντιστρόφως, εάν προηγηθεί τελικώς ο πλειστηριασμός της και αυτή κατακυρωθεί σε έτερο πρόσωπο, τότε ουσιαστικά θα έχει ματαιωθεί το ενδεχόμενο της προστασίας του ανακόπτοντος ήδη πριν καν δοθεί η ευκαιρία να εξεταστεί αυτό. Επομένως, η καθ' ης, πριν επισπεύσει την ανακοπτόμενη αναγκαστική εκτέλεση και μάλιστα σκοπεύοντας σε ικανοποίηση μέσω του πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας του ανακόπτοντος και δη με τιμή πρώτης προσφοράς (ποσό 133.000,00 ευρώ) πολλαπλάσιας της εκτελούμενης απαίτησης (50.000,00 ευρώ), όφειλε να έχει διασφαλίσει ότι αυτή θα είναι διαθέσιμη προς τούτο, κάτι που δεν θα συμβαίνει σε περίπτωση που ήθελε κριθεί προστατευτέα η κατασχεθείσα κατοικία, το ενδεχόμενο



της οποίας είναι υπαρκτό αφού το σχετικό δικαίωμα του ανακόπτοντος ακόμη ερίζεται και το οποίο επί της ουσίας η καθ' ης αποπειράται να ματαιώσει. Εξάλλου, η έφεση αυτή ασκήθηκε πριν την επιβολή της κατάσχεσης, γνώριζε δε ότι θα ασκηθεί κατά της απόφασης αυτής το οικείο ένδικο μέσο, καθόσον σε προγενέστερο χρόνο, ακόμη και πριν την επίδοση της από 09.07.2024 επιταγής προς πληρωμή, η πληρεξούσια δικηγόρος του ανακόπτοντος είχε υποβάλει αίτημα προς την καθ' ης, προκειμένου να τις χορηγηθεί λίστα μηνιαίων καταβολών αναφορικά με τα δάνειά του, όπως προκύπτει από τον προσκομιζόμενο μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας, ενώ ο ανακόπτω προσπαθούσε παράλληλα με τηλεφωνικές και δια ζώσης επικοινωνίες να επιτύχει τη ρύθμιση της οφειλής του, όπως κατέθεσε η εξεταζόμενη στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου σύζυγός του, για την αξιοπιστία της οποίας δεν έχει λόγο να αμφιβάλει το παρόν Δικαστήριο. Συνεπώς, ο τρόπος με τον οποίον ενήργησε η καθ' ης εκτιμάται ως καταχρηστικός, υπερβαίνων τα όρια της καλής πίστης, κατά παραδοχή του σχετικού ισχυρισμού του ανακόπτοντος, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα μείζονα σκέψη και, επιπλέον και παρεμπυπτόντως, μη εξυπηρετώντας τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του ασκούμενου δικαιώματος, κατά παραδοχή του οικείου λόγου της υπό κρίση ανακοπής, ο οποίος και πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος στην ουσία του. Εξάλλου, η δικαιούχος της απαίτησης, διαχειρίστρια της οποίας τυγχάνει η καθ' ης, δεν θα υποστεί, εν προκειμένω, κάποια βλάβη δεδομένου ότι, σε περίπτωση τελεσίδικης απόρριψης της αίτησης υπαγωγής του ανακόπτοντος στον ως άνω νόμο, δύναται άμεσα να επισπεύσει εκ νέου την αναγκαστική εκτέλεση (βλ. ΜΠρΑμαλ 2/2023 αδημ. σε νομικό τύπο, ΜΠρΠειρ 2298/2021 δημ. σε ΤΝΠ Νόμος), η απαίτησή της δε τυγχάνει εμπραγμάτως εξασφαλισμένη, αντιθέτως ο ανακόπτων θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, εφόσον θα απωλέσει τη μοναδική και κύρια κατοικία του, ενώ ο ίδιος και η σύζυγός του αντιμετωπίζουν πολλαπλά και σοβαρά προβλήματα υγείας, γεγονός που αντιστρατεύεται το συνταγματικό τους δικαίωμα περί αξιοπρεπούς διαβίωσης. Μετά ταύτα, ο τέταρτος λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος κατ' ουσίαν και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη εκτέλεσης, ήτοι η υπ' αριθμ. 306/13.09.2024 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου

Κατ' ακολουθίαν απάντων των ανωτέρω και παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών προβαλλόμενων λόγων της ανακοπής, καθώς, από τα άρθρα 218 παρ.1 και 219 παρ.1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι σε περίπτωση επίκλησης εκ μέρους του ανακόπτοντος περισσότερων λόγων ανακοπής που κατατείνουν στο ίδιο αποτέλεσμα και ανεξάρτητα αν υπάρχει απλή σώρευση ή επικουρική, το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο, με βάση την αρχή της εξουσίας διάθεσης (άρθρο 106 ΚΠολΔ), να λάβει υπόψη τη σειρά προτεραιότητας, που υποδεικνύει ο ανακόπτων, αλλά μπορεί να επιλέξει όποιο λόγο κρίνει εκείνο αφού όλοι οι λόγοι αναπτύσσουν ισοδύναμη ενέργεια, καθόσον η αιτούμενη με αυτές ακύρωση της πράξης εκτέλεσης επέρχεται ήδη με την αποδοχή ενός λόγου, έστω και επικουρικού, ώστε να καθίσταται αλυσιτελής η έρευνα των λοιπών λόγων, για έλλειψη εννόμου συμφέροντος του ανακόπτοντος, το οποίο δεν υφίσταται ούτε για την άσκηση έφεσης ούτε και αναίρεσης για το λόγο αυτό εκ μέρους του, αφού με την παραδοχή του επικουρικού λόγου θεωρείται ότι νίκησε (επιχ. από ΑΠ 696/2021, ΜΠρΑθ 248/2021 δημ. σε sakkoulas online), πρέπει η υπό κρίση ανακοπή, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, κατά παραδοχή του τέταρτου λόγου αυτής και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη εκτέλεσης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, πρέπει η καθ' ης, λόγω της ήττας της, στη δίκη να καταδικαστεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντος, λόγω της νίκης του τελευταίου και της υποβολής σχετικού νομίμου αιτήματός του (άρθρα 106, 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και άρθρα 63, 65, 66 ν. 4194/2013), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

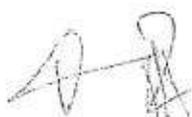
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ο,τι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό της παρούσας.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την ένδικη ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. 306/13.09.2024 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED] δυνάμει της οποίας επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος της περιγραφόμενης σε αυτή και στο σκεπτικό της παρούσας ακίνητης περιουσίας του ανακόπτοντος, η οποία εκτίθεται σε δημόσιο αναγκαστικό πλειστηριασμό με ηλεκτρονικά μέσα την 23.04.2025,



ημέρα Τετάρτη, ενώπιον της Συμβολαιογράφου [REDACTED]

[REDACTED] περί ώρες 10.00' έως 12.00'.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων πεντακοσίων ευρώ (€ 1.500,00).

ΚΡΙΘΗΚΕ και **ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ** και **ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ** στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο Ηράκλειο Κρήτης, χωρίς την παρουσία διαδίκων και πληρεξουσίων δικηγόρων την 14: 04.2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

